

<sup>1</sup>Ein Psalmlied Davids. Gott, es ist mein rechter Ernst; ich will singen und dichten, meine Ehre auch.<sup>2</sup>Wohlauf, Psalter und Harfe! Ich will in der Frühe auf sein.<sup>3</sup>Ich will dir danken, HERR, unter den Völkern; ich will dir lobsingeln unter den Leuten.<sup>4</sup>Denn deine Gnade reicht, soweit der Himmel ist, und deine Wahrheit, soweit die Wolken gehen.<sup>5</sup>Erhebe dich, Gott, über den Himmel, und deine Ehre über alle Lande.<sup>6</sup>Auf daß deine lieben Freunde erledigt werden, hilf mit deiner Rechten und erhöere mich!<sup>7</sup>Gott redete in seinem Heiligtum, des bin ich froh, und will Sichem teilen und das Tal Sukkoth abmessen.<sup>8</sup>Gilead ist mein, Manasse ist auch mein, und Ephraim ist die Macht meines Hauptes, Juda ist mein Zepter,<sup>9</sup>Moab ist mein Waschbecken, ich will meinen Schuh über Edom strecken, über die Philister will ich jauchzen.<sup>10</sup>Wer will mich führen in eine feste Stadt? Wer wird mich leiten bis nach Edom?<sup>11</sup>Wirst du es nicht tun, Gott, der du uns verstößest und ziehest nicht aus, Gott, mit unserm Heer?<sup>12</sup>Schaffe uns Beistand in der Not; denn Menschenhilfe ist nichts nütze.<sup>13</sup>Mit Gott wollen wir Taten tun; er wird unsre Feinde untertreten.

تَسْبِيحَةٌ. مَرْمُورٌ لِدَاوُدَ.

<sup>1</sup>تَأَيِّتْ قَلْبِي، يَا إِلَهُ. أَعْثِي وَأَرْتِّمْ، كَذَلِكَ  
مَجْدِي. <sup>2</sup>أَسْتَقِظُ أَتَيْهَا الرَّبُّ وَالْعُودُ، أَنَا أَسْتَقِظُ  
سَخْرًا. <sup>3</sup>أَحْمَدُكَ بَيْنَ الشُّعُوبِ، يَا رَبُّ، وَأَرْتِّمْ لَكَ بَيْنَ  
الْأُمَمِ. <sup>4</sup>لَآنَّ رَحْمَتَكَ قَدْ عَظَمْتَ قَوْقَ السَّمَاوَاتِ وَإِلَى  
الْعَمَامِ حَقًّا. <sup>5</sup>أَرْفَعِ اللَّهُمَّ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَلِيَرْتَفِعْ عَلَى  
كُلِّ الْأَرْضِ مَجْدُكَ. <sup>6</sup>يَكُنْ يَنْجُو أَجْبَاؤُكَ، خَلَصْ يَمِينَكَ  
وَأَسْتَجِبْ لِي.

<sup>7</sup>إِلَهُ قَدْ تَكَلَّمَ بِقُدْسِهِ: أَبْتَهِجْ، أَقْسِمُ سَكِيمَ وَأَقِيسُ وَادِي  
سُكُوتٍ. <sup>8</sup>لِي جِلْعَادُ، لِي مَنَسَّى. أَفْزَايِمُ خُودَهُ رَأْسِي،  
يَهُودَا صَوْلَجَانِي. <sup>9</sup>مُوَابُ مِرْحَصَتِي، عَلَى أَدُومَ أَطْرُخُ  
نَعْلِي. يَا فِلِسْطِينَ، اهْتِفِي عَلَيَّ.

<sup>10</sup>مَنْ يَقُودُنِي إِلَى الْمَدِينَةِ الْمُحَصَّنَةِ؟ مَنْ يَهْدِينِي إِلَى  
أَدُومَ؟ <sup>11</sup>أَلَيْسَ أَنْتَ، يَا إِلَهُ، الَّذِي رَفَضْتَنَا، وَلَا تَخْرُجْ يَا  
إِلَهُ مَعَ جُيُوشِنَا؟ <sup>12</sup>أَعْطِنَا عَوْنًا فِي الصَّبَقِ، فَبَاطِلٌ هُوَ  
خَلَاصُ الْإِنْسَانِ. <sup>13</sup>يَا إِلَهُ تَصْنَعُ بِنَاسٍ وَهُوَ يَدُوسُ أَعْدَاءَنَا.